

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209197
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118209197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobkyne Mgr. C. A., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Q., na ul. X. č. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, na ul. Teplickej č. 7434/147, právne zastúpenému Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, na ul. 1. mája č. 173/11, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.534,86 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16.01.2019 č.k. 32Csp 159/2018 -42 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.11.2017 č. k. 19C/56/2016 - 29 bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.534,86 eur s 8,05 % -ným úrokom z omeškania od 04.03.2016 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti došlo k zamietnutiu žaloby. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že zo sumy 2.156,15 eur, o ktorú žalobkyňa úver preplatila, uhradila novému veriteľovi sumu 621,29 eur a preto voči žalovanému bola žaloba dôvodná len do sumy 1.534,86 eur, predstavujúca rozdiel medzi sumou 2.156,15 eur a sumou 621,29 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2017.

3. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C 117/2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému L. ako právnomu nástupcovi žalovaného zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur na tom skutkovom základe, že Okresný súd Prešov rozsudkom vydaným vo veci 28C 12/2015 žalobu voči žalobkyni o zaplatenie sumy 2.236,18 eur zamietol preto, lebo úverová zmluva zo dňa 12.07.2004 nespĺňala náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z.z., a preto sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Keďže z poskytnutého úveru vo výške 5.923,84 eur žalovaná uhradila čiastku 8.079,99 eur, žaloba ako nedôvodná bola zamietnutá. Vo veci 25C 117/2016

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 09.11.2017 uložil žalovanému L.. povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 100 eur a čo do zvyšku žalobu zamietol. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2018. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 16.07.2018 č.k. 18Co 32/2018 - 114 rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 400 eur a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Z rozsudku Okresného súdu Prešov vydaného vo veci 19C 56/2016 vyplýva skutočnosť, podľa ktorej žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 12.07.2004 úverovú zmluvu. Zmluva a ani úverové zmluvné podmienky neobsahovali údaj o výške úroku, čo je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Už v čase uzavretia úverovej zmluvy nebolo možné požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere).

5. Súdne rozhodnutia už ustálili, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený Smernicou č. 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.

6. Za nedôvodnú sa považovala obrana žalovaného poukazujúceho na to, že v žalobe absentuje uvedenie akého porušenia sa mal žalovaný vo vzťahu k žalobkyni dopustiť. Žalobkyňa poukázala na rozsudok prvoinštančného súdu, v ktorom bolo porušenie konkrétnych právnych predpisov konštatované, a to neuvedením ani len výšky úrokovej sadzby, ktorá má pre spotrebiteľa výpovednú hodnotu umožňujúcu mu posúdiť výhodnosť či nevýhodnosť úveru.

7. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom toho, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, ktorú ani nepreukázala, táto nie je právne významná. Ujma v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo.

8. Ani v prípade aplikácie ustanovenia § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného do 09.06.2013 nie je možné dospieť k záveru, že preukázanie vzniku ujmy je nevyhnutnou náležitosťou pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Na priznanie nároku na primerané finančné zadostučinenie úplne postačovala už len hrozba vzniku ujmy.

9. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne, samotný základ nároku na primerané finančné zadostučinenie sa považoval za dôvodný.

10. Výška primeraného finančného zadostučinenia nemusí byť v každom jednom prípade totožná s výškou bezdôvodného obohatenia. Zákon hovorí o primeranom finančnom zadostučinení, čo umožňuje súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. Primerané finančné zadostučinenie je chápané ako nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálneho charakteru, nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu. O to viac nemožno chápať primerané finančné zadostučinenie ako náhradu škody, ktorá žalobkyni hrozila. Práve preto, že v prípade primeraného finančného zadostučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu, ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami, je potrebné vychádzať z povinnosti žalobkyne tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ju viedli k uplatneniu primeraného finančného zadostučinenia práve v požadovanej výške. V danom prípade žalobkyňa okrem argumentu, že požaduje to, o čo sa chcel žalovaný na jej úkor obohatiť, iné tvrdenia ohľadom výšky primeraného

finančného zadosťučinenia neprodukovala. Preto za situácie, ak žalobkyňa ani len netvrdila a už vôbec nepreukázala ďalšie okolnosti umožňujúce ovplyvniť rozhodnutie o výške primeraného finančného zadosťučinenia, sa finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur v tomto konkrétnom prípade javí ako primerané. Suma 500 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni satisfakciu a odradzuje dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

11. Čo sa týka námietky žalovaného, že konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C 117/2016 zakladá prekážku začatého konania, resp. po právoplatnom skončení konania prekážku právoplatne rozhodnutej veci, s touto sa nebolo možné stotožniť. V konaní vo veci 25C 117/2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému L.. ako právnenému nástupcovi žalovaného zaplata primeraného finančného zadosťučinenia na úplne inom skutkovom základe ako v tomto konaní, nakoľko vychádzala z toho, že Okresný súd Prešov rozsudkom vydaným vo veci 28C 12/2015 žalobu voči žalobkyni o zaplata 2.236,18 eur zamietol, keďže úverová zmluva nespĺňala náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z.

12. Žalobkyni bol priznaný i nárok na náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že žaloba bola čiastočne zamietnutá. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ktorý bol daný.

13. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť a priznať žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Ako dôvod uviedol, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa bola privodená určitá hrozba ujmy. Vo veci 19C 56/2016 Okresného súdu Prešov žalobkyňa bola úspešná len čiastočne. V uvedenom konaní sa domáhala iba vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko vo veci 28C 12/2015 bola žaloba zamietnutá z dôvodu absencie podstatných náležitostí majúcich za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Z uvedeného nemožno vyvodzovať porušenie práv žalobkyne, nakoľko v konečnom dôsledku sa pre ňu stal poskytnutý úver veľmi výhodný, nakoľko bola povinná žalovanému uhradiť len istinu. Predpokladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v tomto konaní s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preukázané nebolo. Žalobkyňa vo svojej žalobe neuviedla, akým spôsobom mal žalovaný práva alebo povinnosti žalobkyne poškodiť.

14. Nesprávnym je i záver, podľa ktorého v konaní vedenom pod sp. zn. 25C 117/2016 sa žalobkyňa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia na úplne inom skutkovom základe ako v tomto konaní. Obe konania, resp. oba nároky vychádzajú z rovnakej okolnosti, a to z uzavretej úverovej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 12.07.2004. Situácia konfliktu oboch žalôb na plnenie je daná tou skutočnosťou, že v skôr podanej žalobe si žalobkyňa uplatňovala sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur (vec 25C 117/2016), v neskôr podanej žalobe si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.534,86 eur (vec 32Csp 159/2018). Konanie sa zároveň týka tých istých osôb aj vtedy, keď majú rovnaké osoby v rôznych súdnych konaniach rozdielne procesné postavenie. Konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď v neskôr začatom konaní vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré sú alebo boli stranami skôr začatého konania. Priznaním opätovného primeraného finančného zadosťučinenia by došlo zároveň k nesplneniu požiadavky na primeranosť, ktorá vyplýva z jeho pojmu. Išlo by o duplicitné vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vyplývajúceho z uzatvorenej zmluvy, a to takmer vo výške, v ktorej bolo žalobkyni vydané bezdôvodné obohatenie, čo sa v žiadnom prípade nemôže javiť ako primerané.

15. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

18. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

20. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

21. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

22. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

23. Vo veci 19C 56/2016 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.156,15 eur. Vo vzťahu k tomuto nároku mala v konaní čiastočný úspech čo do sumy 1.534,86 eur. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovaným poskytnutý úver bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na to, že zmluva o úvere neobsahovala náležitosti vyžadované v tom čase účinným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný tak na úkor žalobkyne získal bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. Právoplatným ukončením konania vo veci 19C 56/2016 Okresného súdu Prešov bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 15.08.2018, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

24. Žalobkyňa sa bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne domohla uloženia povinnosti žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie.

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru inkasoval od žalobkyne plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci vydania bezdôvodného obohatenia, pričom je bez akýchkoľvek pochybností, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil na úkor žalobkyne získať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.534,86 eur.

26. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, tak ako to správne určil súd prvej inštancie. Ide o ani nie tretinu zo sumy 1.534,86 eur, o ktorú sa chcel bezdôvodne obohatiť žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

27. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalovaného o existencii prekážky litispendencie, resp. prekážky res iudicata v súvislosti s iným konaním vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C 117/2016. V tomto inom konaní sa vôbec nerozhodovalo o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v súvislosti s ním získaným bezdôvodným obohatením plnením bez právneho dôvodu. Keď po postúpení pohľadávky na nového veriteľa spoločnosť L.. nový veriteľ i naďalej porušoval právne predpisy zamerané na ochranu spotrebiteľa a požadoval od žalobkyne i plnenia, na ktoré zákonný nárok nemal, nič nebránilo žalobkyni žiadať i od tohto nového veriteľa primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností. Ak bezdôvodné obohatenie vo výške 1.534,86 eur získal žalovaný, žalobkyňa sa mohla jeho vydania domáhať len od žalovaného a nie od jeho právneho nástupcu.

28. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok, s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyni v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

30. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).